

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **L. S.**
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2019, č.j. 1046/2019-160-SPR/5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 19. 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2019, č. j. MHMP 1919152/2019/Syř, jímž byl žalobce uznán vinným z porušení § 5 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d), k) zákona o provozu na pozemních komunikacích byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, jelikož dne 28. 10. 2018 řídil motorové vozidlo a po pozitivním výsledku orientačním vyšetření na látku cannabis se odmítl podrobit odběru krve, zároveň vozidlo nemělo v době kontroly technickou prohlídku.

2. Žalobce namítá, že závěr správních orgánů o prokázání formálních znaků přestupku se opírá pouze o úřední záznamy (úřední záznam o kontrole řidiče, žádost o provedení zdravotního úkonu, žádost o lékařské a toxikologické vyšetření), přičemž úřední záznamy nejsou důkazem o spáchání přestupku. Žalobci nebyla dána výzva k podrobení se lékařskému vyšetření, proto nemohl porušit povinnost dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ze spisu nevyplývá, kdo dal žalobci výzvu, jak měla konkrétně znít, kdy a kde byla učiněna, zda a jak byl žalobce poučen. Přestupkem není samotné odmítnutí odběru krve, ale odmítnutí odběru krve na výzvu. Žalobce namítá vnitřní rozpor úředního záznamu o kontrole řidiče i odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které převzalo text úředního záznamu, dle kterého byla provedena výzva k lékařskému vyšetření a žalobce se výzvě podrobil. Žalobce tvrdí, že k odběru krve nebyl nikým a nikdy vyzván. Vyšetřením moci se plně podrobil vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, jak stanoví zákon. Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce o absenci výzvy k vyšetření, a že odevzdáním moči se podrobil odbornému vyšetření. Materiálním znakem přestupku se zabýval pouze žalovaný, správní orgán I. stupně tak neučinil, proto nemohl dospět k závěru o spáchání přestupku, čímž se stalo rozhodnutí nepřezkoumatelné a žalovaný nemohl nahrazovat chybějící úvahy prvoinstančního orgánu, tím byl žalobce zbaven práva na dvojinstanční posouzení věci. Shodně učinil žalovaný ohledně nepřezkoumatelnosti určení výše trestů správním orgánem I. stupně.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen “s. ř. s.”). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*
6. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*
7. Podle § 124 odst. 12 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích *při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

služebním stejnokroji oprávnění zejména vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.

8. Dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích je řidič povinen se podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem... Dle poznámky pod čarou v zákoně o silničním předpisu je tímto zvláštním právním předpisem zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami (byl zrušen zákonem č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek).
9. Soud se nejdříve vypořádal s námitkou nepřezkoumatelnosti. Lze se ztotožnit se žalobcem, že v odůvodnění rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 19. 9. 2019, č.j. MHMP 1919152/2019/Syř, absentují úvahy o naplnění materiálního znaku přestupku a odůvodnění výše uložených trestů. Jak však uvádí také žaloba, dané vady odstranil žalovaný v napadeném rozhodnutí hodnocením materiálního znaku přestupku (str. 4 rozhodnutí) a odůvodněním výše sankce (str. 6-7 rozhodnutí). Podle § 89 odst. 2 správního řádu *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.* Ve správním řádu se tak uplatňuje v odvolacím řízení tzv. omezený revizní princip. V řízení o přestupku se však uplatňuje plný revizní princip, neboť odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu, tedy přezkoumává nejen zákonnost rozhodnutí, ale i jeho správnost, bez ohledu na rozsah námitek uvedených v odvolání (§ 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Ve správním řízení se uplatňuje zásada jednoty řízení na základě které je odvolací orgán oprávněn doplnit určitou část skutkových zjištění nebo právních úvah, aniž by byl povinen prvostupňové rozhodnutí rušit, nebo se zabývat v celém rozsahu danou věcí jako správní orgán I. stupně (viz. žalovaným uvedený rozsudek NSS č. j. 10 As 384/2019 – 37 a v něm uvedený důkaz na rozsudek č. j. 1 As 165/2018 – 40) . Žalovaný postupoval v souladu se zásadou jednoty řízení, jestliže doplnil absentující úvahy správního orgánu I. stupně ohledně materiální stránky přestupku a výše sankce., aniž by tím porušil princip dvojinstančnosti, neboť odůvodněním žalovaného bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně pouze doplněno, nikoli rozhodnuto o přestupku žalobce zcela odlišně od prvostupňového rozhodnutí. Dle rozsudku NSS č. j. 6 Ads 134/2012 – 47, *odvolací správní orgán proto může odstranit vady odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí doplní svým odůvodněním [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu z roku 2004]. Takto může odvolací správní orgán postupovat za podmínky, že výroková část rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v souladu s právními předpisy i věcně správná, odůvodnění nicméně obsahuje určité rozpory, které ne zcela odpovídají obsahu výrokové části a které lze odstranit pomocí podkladů rozhodnutí obsažených ve spise. Tento postup odvolacího správního orgánu však nesmí porušit zásadu dvojinstančnosti správního řízení.* Dle rozsudku NSS č. j. 5 As 24/2021 – 29 *pokud odvolací orgán některé námitky vypořádá podrobněji než správní orgán prvního stupně, nelze to považovat za porušení zásady dvojinstančnosti, pokud již předchozí vypořádání námitek správním orgánem prvního stupně bylo dostatečné a odvolací orgán dospěl k témuž závěru jako správní orgán prvního stupně.* Posledně citovaný rozsudek odpovídá na žalobní námitku nepřezkoumatelného určení výše trestů. Skutečnost, že žalovaný přisvědčil žalobci, že odůvodnění výše trestů správním

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

orgánem I. stupně bylo nedostatečné a na základě toho provedl vlastní odůvodnění již uložených trestů, nezakládá žalobou tvrzenou nepřezkoumatelnost. Naopak jde o zákonem požadovaný postup odvolacího orgánu v souladu s principem jednoty řízení. Nic nebránilo žalobci uplatnit žalobní námitku o absenci materiální stránky přestupku a nezákonnost výše trestů a soud by provedl přezkum úvah žalovaného o naplnění materiální stránky přestupku a výše trestů.

10. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost odůvodnění správního orgánu I. stupně a vnitřní rozpor záznamu o kontrole řidiče. Předně je nutné konstatovat, že primárně je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu II. stupně, jehož nepřezkoumatelnost v tomto rozsahu žalobce nenamítá. Již taková okolnost vede k nedůvodnosti žalobní námitky. Zároveň nelze citaci obsahu údajně vnitřně rozporného podkladu považovat za projev nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, jelikož jde o pouhé konstatování obsahu podkladu rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost by byla dána pouze tehdy, pokud by na základě obsahu podkladu správní orgán dovedl rozporné skutkové nebo právní závěry, což žalobce ani netvrdí. Dále žalobce účelově pomíjí odůvodnění rozhodnutí žalovaného, dle kterého obsah úředního záznamu odpovídá skutečnému stavu k okamžiku vyplňování tohoto záznamu, kdy žalobce nejdříve neodmítl odběr biologického materiálu, ale následně změnil názor a odběr krve v nemocnici odmítl. Namítá – li žalobce nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, potom případná jím tvrzená neurčitost prvostupňového rozhodnutí je odstraněna odůvodněním rozhodnutí žalovaného. Bylo tak na žalobci, aby žalobou napadl dané úvahy žalovaného.
11. Ve správním řízení žalobce podal velmi rozsáhlé odvolání o 27 stranách, které kromě citace rozhodnutí správního orgánu I. stupně neobsahovalo námitky proti důvodům rozhodnutí. Jednalo se o souvislý celostránkový text bez odstavců či kapitol obsahující obecné úvahy o přestupkovém řízení, zastupování, doručování, měření rychlosti vozidel, určitosti výroku apod., tedy mimo předmět řízení. Pokud účastník podá rozsáhlé podání, které se míjí s předmětem řízení v důsledku jeho obecného obsahu bez konkretizace na danou věc, lze jej považovat za zneužití práva na odvolání, které může vést až k odepření účinků takového podání (srovnej rozsudek NSS č. j. 5 As 113/2020 - 37). Správní orgán žalobce vyzval k doplnění odvolání a žalobce odvolání doplnil. Žalovaný se vypořádal s námitkou absence výzvy k vyšetření, jejíž existenci dovedl z úředního záznamu o kontrole žalobce. S námitkou, že se žalobce vyšetření podrobil odevzdáním vzorku moči se žalovaný vypořádal citací rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 2/2012 -43 : *Skutková podstata přestupku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, bude naplněna i v případě, kdy se řidič sice odmítne podrobit požadavku na odběr jednoho druhu vzorku biologického materiálu (zde krve), ale jiný druh vzorku biologického materiálu (zde moč) k výzvě poskytne.* Z citace je zřejmý názor žalovaného na nikoli zcela srozumitelnou námitku, že se žalobce podrobil odbornému vyšetření vzorku moči, jestliže předmětem řízení je odmítnutí žalobce se podrobit odběru krve, přičemž provedení odběru moči je nesporné. Soud shodně se žalovaným má za to, že v tomto rozsahu je žaloba vnitřně rozporná, jestliže tvrdí, že žalobce nebyl vyzván k vyšetření, ale přesto se mu podrobil, což je dáno zjevnou účelovou argumentací žaloby, která pomíjí obsah odůvodnění správních rozhodnutí i obsah podkladů, aniž by soudu předložila vlastní srozumitelný popis rozhodného děje policejního zákroku vůči žalobci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

12. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, neboť se odmítl podrobit vyšetření odběrem krve, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Mezi účastníky je nesporné, že odběr krve žalobci proveden nebyl, což plyne i z obsahu správního spisu. Žalobce popírá, že by byl k takovému vyšetření vyzván. Žaloba cituje množství judikatury ohledně dokazování úředním záznamem, ale opět pomíjí obsah citované judikatury a její aplikovatelnost na skutkový stav.
13. Dle potvrzení o zadržení řidičského průkazu a fotografií výsledku testu DrugWipe, byl žalobci proveden orientační test DrugWipe 5S na přítomnost omamných a psychotropních látek s pozitivním výsledkem. Následně bylo provedeno vyšetření moči, jehož výsledkem bylo zjištění přítomnosti THC (Nemocnice Na Bulovce). Odběr moči žalobce nespornuje. Součástí spisu je žádost o lékařské a toxikologické vyšetření při podezření z ovlivnění návykovou látkou a žádost policie o provedení zdravotního výkonu. Dle vyplněné žádosti o lékařské a toxikologické vyšetření bylo imunochemické orientační vyšetření moči pozitivní na přítomnost omamných a psychotropních látek (kanabinoidy), odběr moči byl proveden v 9.10 hod. V části formuláře žádosti ohledně odběru krve je uvedeno : krev odmítl. Tento údaj je proveden formou razítka, lze mít za to, daný údaj byl proveden lékařem, který prováděl vyšetření. Výsledek vyšetření moči obsahuje poznámku, že není forezně dostatečný z důvodu nespecifické odezvy přístroje. Žádost policie o provedení zdravotního výkonu v části vyúčtování zdravotních výkonů opět obsahuje razítko : krev odmítl, což potvrzuje závěr o tom, že tento údaj uvedl lékař. Úvodní žádající část žádosti vyplnila policie (podpis a razítko policie) a vyúčtovací část lékař (podpis a razítko lékaře). Žádající část původně obsahovala lékařské vyšetření za účelem zjištění způsobilosti umístění do cely zadržení (kód A) a zjištění ovlivnění jinými návykovými látkami a odběr moči ke kvantitativnímu průkazu těchto látek (kód D1). Dále žádost obsahuje kód D2, tedy screeningové vyšetření krve na OPL. Tento způsob vyšetření společně s uvedením počtu požadovaných výkonů (3) je však označen jinou výraznější tužkou než tužkou, kterou bylo vyplněna část žádosti policií, avšak shodnou s částí vyplněnou lékařem. Vyúčtování zdravotních úkonů nemocnicí obsahuje údaj: 9119 -, což znamená, že odběr krve nebyl proveden (9119 je kód zdravotního výkonu odběru krve). Soud má za to, že poté, co byl zjištěna přítomnost THC v moči, avšak forezně nedostatečně z důvodu nespecifické odezvy přístroje, byl žalobce vyzván k odběru krve za účelem zjištění OPL. Uvedené má soud za prokázané výše uvedenými žádostmi, že žalobce odmítl odběr krve, přičemž požadovaný odběr krve odpovídal předchozím zjištěním přítomnosti THC ze slin a moči. Výzva žalobce k odběru krve nevyplyvá ze žádného listinného podkladu, ale z toho, že odběr krve odmítl. Žalobní argumentace ohledně odběru krve je více méně tautologická a nepříhodná ke skutkovému stavu, absentují relevantní námitky k obsahu žádostí o provedení zdravotního výkonu. Pokud žalobce odmítl odběr krve, musel být němu vyzván. A kým jiným, než policií by byl žalobce vyzván k odběru krve ? Ostatně žalobce ve správním ani soudním řízení netvrdil, že byl vyzván lékařem. Žalobce namítá, že nebyl vůbec vyzván. Kdyby tomu tak bylo, muselo by se jednat o protiprávní jednání lékaře a policistů ve shodě, což považuje soud za velmi nepravděpodobné a vzhledem i k absenci takového tvrzení žalobce za vyloučené.
14. Co se týče námitky vnitřního rozporu úředního záznamu policie o kontrole řidiče, ve kterém je uvedeno: „Byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

biologických materiálů : ano. Na výzvu se podrobila : ano.“, žalobce účelově pomíjí poslušnost vyšetření, kterým se podrobil a které odmítl. Soud má za to, že záznam byl proveden v době provedení odběru moči, neboť i odběr moči je lékařským vyšetřením s následným odběrem biologických materiálů. I kdyby tomu tak nebylo, a policista vyplnil úřední záznam nesprávně, rozhodné je, že bylo prokázáno, že žalobce odmítl odběr krve, ke kterému byl vyzván. Případná vada úředního záznamu policie o kontrole řidiče nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Odmítnutí odběru krve nebylo prokázáno úředním záznamem, nýbrž listinným důkazem z části vyhotoveným lékařem a logickou provázaností předchozích úkonů, resp. výsledků testu DrugWipe 5S a analýzy moči, přičemž žalobce netvrdil, že by mu byla odebrána krev. Žalobce se podrobil požadovaného vyšetření odběrem moči, avšak následně byl vyzván také k odběru krve, který odmítl, tudíž naplnil formální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

15. Žaloba namítá, že ze spisu nevyplývá, kdo měl žalobci dát výzvu, jak měla konkrétně znít, v jakém místě a v kolik hodin měla být dána, zda a jak měl být žalobce poučen; nebyla tak prokázána existence zákonné výzvy. Soud se ztotožňuje se žalobcem, že součástí skutkové podstaty přestupku odepření výzvy k lékařskému vyšetření je řádná výzva v souladu se zákonem. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Tvrdí – li žaloba nezákonnost výzvy, je na žalobci, aby takovou nezákonnost specifikoval, jakou konkrétní vadou výzva trpěla, zda v rozsahu formy nebo konkrétního obsahu. Takto žalobce konkrétně netvrdil, proto takto obecně vymezený žalobní bod není způsobilý přezkumu, resp. jej lze vykládat jako „součást“ námitky o absenci výzvy. Není povinností soudu domýšlet možné vady výzvy a následně se tak se „svými námitkami“ také vypořádat. Jak výše uvedeno, soud má za prokázané, že žalobce byl policií vyzván k odběru krve. Určení okamžiku a místa výzvy bude rozhodné pouze potud, že byla učiněna před odmítnutím odběru krve a v přítomnosti žalobce. Konkrétní doba výzvy a místo není v dané věci určující, jestliže je nesporné, že žalobce v FN Bulovka v přítomnosti policie odmítl odběr krve za účelem zjištění OPL. Tímto skutkovým zjištěním soudu je také prokázána nevěrohodnost žalobce, která se promítá také do hodnocení věrohodnosti tvrzení o nespecifikované nezákonnosti výzvy k odběru krve.
16. Soud na základě výše uvedeného žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 19. 9. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.